

# Diàleg

**AVUI+**  
Des del 1976

 CORPORACIÓ CATALANA  
DE COMUNICACIÓ S.L.

 ANTONI CAMBREDÓ, president executiu  
JOAN ODINA, conseller delegat  
ORIOL HUGUET, director general  
BERTA CASTELLET, directora de màrqueting  
GONZALO CANEDO, director comercial  
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució  
JOAN SERRA, director de producció  
IVAN GRAU, cap financer  
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**L'ALCOHOL TÉ UNA GRAN  
ACCEPTACIÓ SOCIAL**

 David Bueno  
i Torrens

 Professor i investigador de genètica  
de la Universitat de Barcelona

**EN SÍNTESI**

 Europa i  
el món

## Diferència alcohòlica

Una de les maneres que empren els científics per comunicar els resultats de la nostra recerca, per conèixer la recerca dels nostres col·legues i per establir relacions professionals són els simposis. Segons el diccionari, un simposi és una "convenció o reunió de professionals per estudiar i discutir aspectes diversos relacionats amb llur camp de treball". Etimològicament el mot *simposi* prové del grec *sympósiōn*, el qual s'utilitzava per denominar unes reunions que se celebraven a la Grècia clàssica amb l'objectiu principal de veure vi.

**CERTAMENT EL CONSUM DE VI**, com d'altres begudes alcohòliques, és molt arrelat a la major part de cultures humanes, i té fortes connotacions socials. Jo mateix em vaig sentir dir en diverses ocasions, quan era jove, que si no bevia vi o cava tindria problemes per ser acceptat socialment. ¿Us imagineu celebrar un casament, fer un dinar de negocis, o simplement celebrar un aniversari sense que a taula hi hagi vi o cava? ¿O sortir amb els companys o amics sense fer una cervesa o sense prendre un combinat alcohòlic? Per a molta gent és gairebé impensable.

**EL CONSUM DE BEGUES ALCOHÒLIQUES** es remunta als temps protohistòrics. Ja el *Codi d'Hamurabi* (del 1793 al 1750 aC) feia referència, amb finalitats moralitzadores i de regulació legal, a "les begudes que causen embriaguesa". També la Bíblia recull els efectes del producte de la vinya i les seves conseqüències psicosocials en la història del patriarca Noè i en la de Lot, nebot d'Abraham, les borrtaxeres del qual van propiciar les relacions incestuoses amb les seves filles, que van originar les tribus dels moabites i els amonites, enemigues d'Israel. I l'Islam en prohibeix el consum explícitament.

**ÉS BEN SABUT QUE L'ALCOHOL AFEBLEIX** i anul·la la voluntat i la capacitat de raciocini de les persones, i que té molts altres efectes nocius per al cos. Etimològicament, la paraula *alcohol* prové de l'àrab *al kohl*, que significa polsim, ja que es pensava que l'efecte embriagant era degut a un polsim impalpable que exercia els seus efectes per inhalació. L'Organització Mundial de la Salut classifica l'alcohol dins el grup de les drogues dures, al mateix nivell que la infame heroïna, atesos els seus efectes sobre el cos i a la seva gran capacitat per generar addicció. Certament, l'alcoholisme és un greu problema social i de salut pública, i és la causa de molts accidents laborals i de circulació, de moltes patologies mèdiques i de molts casos de desestructuració familiar.

**EL CONSUM DE BEGUES ALCOHÒLIQUES** provoca alteracions cel·lulars i bioquímiques, augmenta la síntesi d'àcids grassos, disminueix la quantitat de sucre a la sang i la síntesi de proteïnes, malmet greument el fetge, altera la mucosa gàstrica, afavoreix l'aparició de tumors a l'aparell digestiu, provoca inflamació del pàncrees, causa greus problemes cardíacs, afavoreix la hipertensió arterial, augmenta el risc de patir ictus cerebral (un tipus d'hemorràgia), causa



DANIEL BOADA

**“L'Organització Mundial de la Salut classifica l'alcohol dins el grup de les drogues dures, al mateix nivell que la infame heroïna, atesos els seus efectes sobre el cos i a la seva gran capacitat per generar addicció”**

problemes articulars, provoca alteracions endocrines i hormonals, és causa d'impotència, disminueix la fertilitat, és responsable de la degeneració del cervell i provoca encefalopaties (malalties de l'encèfal) i demències. Un rosari esfereïdor de patologies. Tanmateix, la seva capacitat de provocar addicció, molt reforçada socialment, és altíssima.

**MALGRAT TOT, ÉS SORPRENENT LA DIFERÈNCIA** en el tracte de les begudes alcohòliques respecte a les altres drogues, fins i tot per part de les institucions. Aquesta darrera setmana n'he observat uns quants exemples, els quals m'han fet reflexionar i són l'origen d'aquest

article. D'una banda, l'Institut Català de Trànsit emet un spot televisiu emmarcat dins la campanya de prevenció d'accidents de circulació en què explícitament es distingeix entre "alcohol" i "drogues", quan en realitat l'alcohol és una droga més. Molt probablement el que es pretén és emfatitzar l'alcohol, la ingestió excessiva del qual és responsable de molts accidents, però potser el que s'aconsegueix és transmetre la idea que l'alcohol no és una droga. Aquesta mateixa falsa distinció també l'he vist recentment en aquest diari, on fa poc es va publicar una notícia sobre la presència d'estupefaents a les presons de l'Estat titlada *Més alcohol, menys drogues*, tot i que en realitat s'hauria de parlar d'un canvi en el tipus de droga consumida. D'altra banda, la conselleria de Medi Ambient també emet un spot televisiu per fomentar el reciclatge del vidre en què es mostren diversos moments de convivència en què els vincles d'amistat i amor es veuen reforçats per haver consumit cava o vi, les ampelles dels quals són usades com a exemple de reciclatge, en lloc d'alternar-les amb pots de melmelada, anxoves, etc. Sóc plenament conscient de l'àmplia acceptació social de l'alcohol, però per ser honestos hauríem de fer un esforç per no fer una falsa distinció entre alcohol i drogues: seria una bona manera de contribuir a la disminució del consum excessiu d'aquesta droga.

 Marçal  
Sintes


**El britànic Martin Wolf, economista i principal articulista econòmic del *Financial Times***, ha estat reconegut amb el Premi de Periodisme 2006 de la Fundació Catalunya Oberta. A la cerimònia corresponent, dijous a Barcelona, Wolf va començar avisant de dues coses: a) els nous competidors econòmics d'Europa –Xina, Índia, etcètera– no desapareixeran, i b) no hem de perdre la confiança en les nostres capacitats.

Wolf va continuar notant que, això sí, no s'ha de descartar plantar cara pel que fa a productes i serveis basats en la mà d'obra barata; que cal formar, retenir i atraure treballadors i professionals altament qualificats, i que convé flexibilitzar més i guanyar eficiència econòmica. Disposar de gent altament qualificada depèn, va insistir unes quantes vegades el també professor universitari, del sistema d'ensenyament i de les facilitats que un país pugui oferir-li. "Al capdavant, és la qualitat de les persones i de les institucions el que determina la riquesa de les nacions", va remarcar. Aquest és un resum molt esquemàtic de la posició de Wolf, de la qual, tanmateix, vaig subratllar un altre comentari, fet en aquest cas una mica de passada, però absolutament punyent i ple de raó: "Europa va prosperar en un món d'economia oberta en el passat. Pot, indubtablement, tornar-ho a fer. Però el continent ha d'acceptar i reconèixer la naturalesa del món on ara viu". Que Europa, les societats europees en el seu conjunt, sigui prou lúcida i valenta per fer això és, des del meu punt de vista, el problema i el gran repte. El primer problema i el primer gran repte, s'entén.

m.sintes@hotmail.com